

57

1649, 5 - 6

34

I. N. J.

DISSERTATIO JURIDICA

De

APPELLATIONIBUS.

Quam

Magnif. Amplifs. Jctorum

Ordine Consentiente

PRÆSIDE

DN. SAMUELE Ritteri /

Hal. Sax. J. U. L.

Publicè defendere conabitur

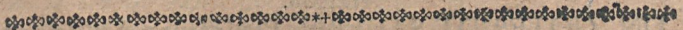
Busso MASCHOVIUS,

Falckensteinio Halberstad.

ad d. Augusti

In Auditorio Jctorum.

W. Meunberg

E Calcographéo JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr.

ANNO MDCXLIX.

C 34

V I R I S

*Magnificis, Amplissimis, Excellentissimis,
Consultissimisq;*

DN. JEREMIAE REUSNERO, Jcto & Antecessori
Academiae h. t. RECTORI Collegii Juridici Ordinario &
Seniori, Curiae Electoralis & Consistorii Ecclesiastici
Assessori gravissimo.

DN. AUGUSTINO STRAUCHIO, U. J. D.
Cod. P. P. Sereniss. Elect. Sax. Consiliario, Provincialis Curiae,
Consistorii Ecclesiastici nec non Scabinatus Electoralis
Assessori celeberrimo,

DN. HENRICO RICHARDO HAGEN,
U. J. D. Reverendiss. Capituli Halberstadiensis quondam Syndico,
jamq; Illustriss. Ducis, Viduae Brunsvicensis in Scheiningen
Consiliario, Jcto famigeratissimo,

Uti &

Plurimum Reverendo, Amplissimis & Consultissimis

V I R I S

DN. M. JOHANNI LAVVEN, Ecclesiae Ermslebiensis
Pastori primario,

DN. VALENTINO GRUNTZIO, inelyti apud
Quedlinburg. Dicastrii Judici Ordinario,

DN. ASCANIO PFLAUMEN, Reip. Ascaniens.
Praefecto.

DN. GOTFRIDT SAUERN, Praefecturae Arnsteinensis
in Comit. Mansf. Praefecto patris instar colendo,

*Mecenatibus suis Magnis
Dominis Patronis, Praeceptoribus, respectivè
Affinibus ac Promotoribus*

Omni observantiae & Honoris cultu atatem
devenerandis

*Exercitium hoc Academicum
offert ac dedica*

Buffo Maschovius.

Th. I.

Appellatio est à Judice inferiore ad superiorē (a) gradatim (b) propter gravamen illatum vel inferendum, (c) provocatio (d) iniquitatis vel imperitiæ querelam continens (e).

(a) Quod ipsum est de substantiâ appellationis, *Nov. 23. c. 4. l. 1. § 3. ff. de appellat. Tr. vol. 2. disp. 33. 1b. 1. lit. d. ibiq. Bachov.* Æquitati enim contrariari videtur, ut minor Judicis majoris errorem corrigere velit. *c. 16. X. de majorit. & obed. Bachov. d. l. utque par in parem Imperium exerceat. l. 4. ff. de recept. qui arbitr. Reyger. process. judic. disp. 10. 1b. 1. lit. a.*

(b) Appellatio enim omisso medio Judice non valet. *l. 21. ff. de appellat. can. 45. caus. 2. q. 7. Ordinat. Cam. Imp. part. 2. t. 29. §. 1. ratio est, ne jurisdictiones confundantur. l. 4. C. de juris dict. omn. jud. Wesenbec. ff. de appellat. n. 9. Tr. d. l. lit. e. Gail. lib. 1. obs. 119. n. 2. Mynsinger. lib. 1. obs. 69. ubi tamen limitationes subjungit.* (c) *c. 59. x. de appellat. Mann. spec. aur. part. 6. n. 4.* Si modo propè ac certo inferendum sit, & jure quis hoc metuat: maximè si damnum postea illatum non commodè possit reparari, *Bachov. d. l. lit. F. & G.* (d) Provocationis verbum generalius est quam appellationis, & omne id beneficium significat, per quod Judicis auxilium imploratur, sive in judicio sive extra judicium: adeoque generis loco rectè ponitur *Mann. d. l. n. 6. Reyger. d. l. lit. d. Duaren. cap. 1. ff. de appellat. (e) l. 1. in pr. ff. de appellat. Berlich. part. 2. conclus. 50. n. 2.*

Th. II.

Communitè (a) dividitur in Judiciale (b) & Extrajudiciale. (c).

(a) Rectè dictum fuit, *communiter*. Varii enim varias appellationis comminiscuntur species. Baldus & Canonista in rubr. de appellat. quadrimembrem adferunt divisionem. aliam quippe antejudicalem, aliam introjudicalem, aliam judiciale[m], aliam demum post judiciale[m] faciunt. quos referunt *Wesemb. ff. de appellat. n. 5. Reyger. in process. jud. disp. 10. tb. 2. lit. g.* Bartolus verò aliam ponit divisionem in l. 1. n. 4. ff. de appellat. ubi tres recenset species, & vult aliam esse à definitiva, aliam ab interlocutoriâ, & aliam ab aliis actibus Extrajudicialibus. *Wesembec. & Reyger. ad. ll.* Verum quoniam hæ species tempore tantum inter se differunt, rectè ad dicta duo membra revocamus. *Gail. lib. 1. obs. 120. n. 6. Mynsinger. Cent. 4. obs. 43. Rosbach. in process. civ. tit. 73. n. 7.* (b) Quæ fit à sententiâ & interlocutionibus. l. 23. ff. de appellat. can. 18. caus. 2. q. 6. (c) Hæc à decretis & actibus extrajudicialibus interponitur. c. 1. c. 8. de appellat. in 6. *Da. comm.*

Th. III.

Causam Appellationis Efficientem Constituo antiquissimam consuetudinem (a).

(a) l. 1. ff. ne appellat. *Liv. lib. 1. histor. Wesembec. ff. de appellat. n. 6. Reyger. in process. jud. disp. 10. tb. 3. lit. c.*

Th. IV.

Appellationem (a) interponere possunt omnes qui sententiâ Judicis gravati aut damnati sunt (b) aut quorum interest. (c)

(a) Qui appellat, appellans, l. 13. ff. de appellat. Adversus quem autem appellatur, is appellatus dicitur. c. 1. de appellat. in 6. (b) Ratio, quia commune beneficium est appellatio. l. 3. §. 1. ff. ut. rem. habit. Unde nec excommunicato, c. 5. x. de except. *Tolosan. lib. 5. c. 11. n. 11. Reyger. in process. jud. disp. 10. tb. 4. lit. a.* nec criminis *Lææ Majestatis Reo, l. 86. §. 1. ff. de acquir. hered. Gomez lib. 3. var. resolut. 13. n. 2. Bachov. ad Tr. vol. 2. disp. 33. tb. 2. lit. A.* (c) l. 5. l. 13. §. 1. ff. de appellat. *Rosbach. in process. civ. tit. 73. n. 10.* Sed quid juris, si duo in communi causâ unâ sententiâ sint condemnati, proderitnè his tertii appellantis victoria pro

pro suo interesse? *Aff. l. 1. § 2. C. si unus ex plurib. l. 10. §. 4 ff. de appellat. Gail. lib. 1. obs. 122. num. 7. Raubbar. p. 2. q. 7. Harim. Pistor. lib. 1. q. 47. Donell. lib. 28. comm. c. 5. ibiq; Hilliger. lit. B. Reyger. d. l. lit. c. Berlich. p. a. Conclus. 50. n. 6.*

Th. V.

Porro qui appellant hoc faciunt vel nomine proprio vel alieno.

Th. VI.

Nomine proprio appellant, qui ad civilia munera vel honores evocantur (a) Procuratores in rem suam dati (b) milites (c) deportati (d).

(a) l. 21. §. 2. ff. l. 7. C. de appellat. Reyger. process. jud. disp. 10. th. 5. lit. a. (b) l. 1. §. 12. ff. quand. appelland. l. 6. §. 5. C. de appellat. (c) l. 20. §. 2. ff. eod. (d) l. un. §. 3. ff. nihil innov. appellationib. interpret.

Th. VII.

Alieno nomine, Procuratores sive generaliter sive specialiter dati sint, (a) item alius nomine Procuratoris (b) negotiorum gestores (c) auctores emtoribus de proprietate victis (d) creditores nomine debitorum (e) tutores & curatores nomine pupillorum & minorum (f).

(a) l. 4. §. fin. de appellat. l. 1. §. 12. ff. quand. appelland. Sed ambigua & inter interpretes agitata quaestio est, an procurator ad certam litem datus, lata contra ipsum vel dominum sententiâ, non solum appellare, verum appellationem quoque prosequi teneatur? Affirmativæ subscribimus. l. 2. ff. an per al. caus. appellat. l. 17. C. de procurator. Secus enim si fecerit, dominus actione mandati ad interesse adversus procuratorem experiri poterit. l. 8. §. 6. ff. mandat. Donell. lib. 18. comm. c. 16. ibiq; Hilliger. lit. D. & E. Umm. process. judic. disp. 3. th. 7. n. 39. Reyger. process. judic. disp. 10. th. 5. lit. f. Harprecht. ad §. 1. I. de his per quos ag. poss. (b) l. 4. §. ult. ff. de appellat. (c) l. 24. ff. h. t. l. 1. ff. de appellat. recip.

recip. l. 31. §. 2. ff. de negot. gest. modo is, cujus nominē appellatum est, ratum habeat intra tempora appellandi. d. l. 1. ff. de appellat. recip. Bocer. class. 6. disp. 34. (d) & vice versâ. l. 4. §. 3. ff. de appellat. (e) à sententiâ sc. quâ debitor victus super proprietate rei oppignoratae l. 3. ff. l. 5. C. de pignor. & hypothec. l. 4. ff. de appellat. ex qua lege distingvendum, nunquid creditore scientē, an vero ignorante debitor egerit; Priori casu creditor appellans omnino audiendus, cum ipse jus dependeat à jure debitoris: unde si judicatum sit, debitorem non habere jus in re, per consequens judicatum censetur, creditorem quoq; jus non habere, & sic contra utrumque lata videtur. Posteriori vero non: quia debitor creditori absentis præjudicium facere nullo modo potest. d. l. 4. §. 44. Donel. lib. 27. com. ad l. 63. ff. de re judic. (f) l. 24. l. 27. l. 28. §. 2. ff. de appellat. Wesenbec. ff. eod. n. 7. modo bonam causam foveant, l. 11. C. de administrat. tutor. Tr. vol. 2. disp. 33. tit. 2. lit. e.

Th. VIII.

Pari modo provocare possunt Dominus pro subditis (a) maritus pro uxore (b) Parentes pro liberis (c) coheres pro coherede, (d) legatarius pro herede per querelam inofficiosi victo (e) fidejussor pro Reo (f) & si qui sunt similes.

(a) arg. l. 15. l. 18. ff. de appellat. Distingvimus tamen. Aut appellat dominus pro subditis, vel eos defendit principaliter ad utilitatem & commodum subditorum, ita ut jus ex defensione suscepta ipsis tantum quæratur, & tunc absq; mandato agere minimè valet c. 4. de privileg. in 6. nemo enim alienæ litis defensor idoneus sine satisfactione intelligitur. l. 46. §. 2. ff. de procurator. §. 1. J. de satisfat. & ibi Dd. comm. Aut dominus appellat nomine subditorum, eò quod ipse, etsi non principaliter, tamen in consequentiam & aliquomodo saltem interfit: puta, si quis à subditis collectas indebite exigere, si eos in culturâ agrorum iniquè turbare, multare, sub jurisdictionem trahere, aut ad contumeliam ipsius Domini injuriam

riam inferre audeat; & tunc rectè absque mandato pro subditis agit, quia factum subditorum tangit dominum, ipseque dominus injurià affici videtur. *l. 11. ff. de vi & vi armat. Gail. lib. 1. obs. 125. Reyger. process. judic. disp. 50. ch. 5. lit. n. Berlich p. 1. Conclus. 50. num. 8.* Idem statuendum in Clerico, Monacho, Cive & Vasallo, quorum nomine Episcopus, Abbas, Civitas & Senior injuriarum agere possunt. *Gail. d. l. n. 6.* Quid autem juris; quando dominus exceptus est per privilegium, à jurisdictione alicujus, subditi verò ipsius ad illum vocantur; Dominus propter incompetentiã fori excusat suos; Judex verò non obstante privilegio in causa procedit, à quo factò dominus appellat, subditi verò non, an tunc etiam appellatio domini proderit subditis? *Aff. l. 19. C. de libenl. caus. Gail. lib. 1. obs. 126. Reyger. d. l.* (b) Distingvendum hic inter bona recepticia, & inter bona dotalia & paraphernalia. In his maritus sine mandato & citra ratihabitionem appellare potest. *l. fin. C. de pat. convent.* In illis verò absque mandato, præstità tamen cautione de rato. *l. 21. C. de procurator. Gail. lib. 1. obs. 133. Reyger. d. l. lit. t. & seqq. Rauchbar. l. 1 q. 2. n. 42. Berlich p. 1. Conclus. 50. num. 7.* Uxor tamen pro marito absente agere & appellare nequit. *l. 4. C. de procurator. l. 2. ff. de injur. §. 2. l. eod. nisi pro marito fortè captivo relaxando agere vel appellare desideret. l. 3. §. 2. ff. de libenl. caus. Gail. d. l. n. 8. & seqq.* (c) *l. 2. §. 2. ff. quand. appellat. d. & vice versà, l. 23. §. 2. ff. de appellat. (d) l. 5. ff. de appellat. (e) Sive per collusionem judicatum legatarius affirmet. l. 5. §. 1. l. 14. ff. h. t. l. 29. ff. de inoffic. testam. Donell. lib. 28. comm. c. 6.* Sive citra collusionem per injuriam sit judicatum. *l. 50. §. 1. ff. de legat. 1. & ibi Dd. (f) l. 5. ff. de appellat.* Si enim sententia abiret in rem judicatam, cessante principali ipse tandem fidejussor possit conveniri. *l. 4. ff. de fidejussor. §. 2. f. eod.*

Th. IX.

Licet autem ut supra dictum appellatio communè auxilium vocetur, inde tamen appellandi licentiam omnibus concessam indistinctè esse minimè sequitur.

Alii

Alii enim Lege, alii proprio facto appellare prohibentur.

Th. X.

Lege prohibentur insignes latrones, seditionum concitatores, duces factionum (a) servi (b) raptores virginum (c) monetæ adulteratores (d) confesli convictique (e) debitores ararii Principis (f) contumaces (g).

(a) l. 116. ff. de appellat. Donell. lib. 28. comm. c. 6. Rauchbar. lib. 2. q. 8. Marant. in spec. aur. p. 6. act. 2. num. 296. Bocer. class. 6. disp. 34. tb. 46. (b) l. 15. ff. de appellat. Donell. d. l. Duaren ff. de appellat. c. 2. (c) l. un. C. de raptor. virgin. Donell. d. l. Marant. d. l. n. 295. (d) l. 1. pr. C. de fals. monet. Marant. d. l. n. 294. (e) l. un. C. de raptor. virgin. l. 34. C. de adulter. in notoriis enim appellatio non admittitur. c. 13 c. 14. x. de appellat. Donell. d. l. Marant. d. l. n. 292. (f) l. 8. C. quor. appellat. non recip. Marant. d. l. n. 300. Rosbach. process. civ. tit. 73. n. 11. (g) l. 73. §. 3. ff. de judic. l. 1. C. quor. appellat. non recip. l. 53. ff. de re judic. Marant. d. l. n. 284. Donell. d. l. Duar. d. l. Gail lib. 1. obs. 132. num. 7. Wesenbec. ff. hic n. 7. Rosbach. d. l. Reyger. process. judic. disp. 10. tb. 6. lit. a. Bocer. class. 6. disp. 34. tb. 45.

Th. XI.

Facto etiam proprio appellare quidam prohibentur, quod ipsum in renunciatione consistit. Renunciatio autem fit vel pacto, vel sine eo. (a)

(a) l. ult. §. ult. C. de tempor. appellat. l. 1. §. 3. ff. à quib. appellat. non lic. Gail. lib. 1. obs. 135. n. 10. Mynfinger. cent. 1. obs. 14. Wurmsfer. tit. 24. de appellat. obs. 29. Hartman. tit. de appellat. obs. 17. Marant. in spec. aur. p. 6. act. 2. n. 341. Donell. lib. 28. comm. c. 6.

Th. XII.

Pacto renunciatur aut expressè aut tacitè. Expressè, verbis ipsam renunciationem declarantibus (a) Tacitè, appellationem semel interpositam deserendo (b) Sine pacto renunciatur, si quis ante sententiam, se à iudice
non

non provocaturum, professus fuerit, (c) vel post sententiam dilationem solvendi petierit (d) &c.

(a) l. fin § fin. C. de tempor. appellat. & ibi Dd. comm. (b) Auth. ei qui appellat. C. de tempor. appellat. Zanger. tr. de except. p. 2. c. 20. (c) l. 1. § 3. ff. à quib. appellat. non lic. Donell lib. 28. comm. c. 6. (d) videtur enim sententiam approbasse. l. 5. C. de re judic. & ibi Gothofr. in not. Reyger. process. judic. disp. 10. th. 6. lit. o.

Th. XIII.

Appellare autem regulariter ab omnibus iudicibus permissum est (a) sive ordinariis (b) sive delegatis. (c)

(a) l. 19. C. de appellat. can. 3. can. 8. caus. 2. q. 6. Vult. Jurispr. Rom. lib. 2. c. 33. (b) d. 119. l. 21. C. eod. (c) l. 1. C. de tempor. appellat. l. 18. C. de judic.

Th. XIV.

Excipiuntur tamen Princeps sive Imperator (a) Papa (b) Camera Imperialis (c) Electores Imperii (d) Consiliarii qui causam presentibus vel absentibus partibus examinarunt (e) Judex cum clausula, Appellatione remotà, datus (f) Arbitri (g) Executores (h) & omnes qui majorem non recognoscunt (i)

(a) l. 1. § 1. ff. à quib. appellat. non lic. Wesenbec. ff. b. t. n. 1. Marant. in spec. aur. p. 6. ad l. 2. n. 248. Reyger. process. jud. disp. 10. th. 8. lit. g. Donell lib. 28. comm. c. 6. à rescripto tamen Principis provocari poterit. l. 1. § 1. ff. de appellat. & ibi Gothofr. (b) can. 10. can. 17. caus. 93. Eandem quippe in terris Ecclesie sibi tribuit jurisdictionem, quam Imperator in Imperio. Sed quid mihi cum Papà? missum hunc facio, qui licet judicare audeat omnes, judicari verò velit à nullo, nihilominus tamen aliquando punietur in æternum cum diabolo. gloss. in can. sp. papa. 6. disp. 40. (c) Ord. Camp. 3. tit. 51. Propter concurrentem cum Cæsare Jurisdictionem. Gail. lib. 1. obs. 29. n. 3. & obs. 121. n. 3. Umm. in process. judic. disp. 8. th. 2. n. 8. Dn. Carpzov. lib. 2. tit. 3. resp. 49. n. 13. & seqq. Revisionis tamen beneficium Imperatori & statibus conceditur. d. Ord. Camp. 3. tit. 51. Intricata quæstionis est, as

B

han

hæc Revisio Cameralis prioris sententiæ executionem sus-
pendat *Aff. Gail. lib. 1. obs. 154. n. 3. & de arrest. c. 12. n. 4. Heig. p. 1. q. 10.*
n. 63. (d) A. B. tit. u. de immunit. Princip. Elector. Hodie tamen
*ex consuetudine ab omnibus appellatur, exceptis Serenis-
simis Electoribus Saxonico & Brandenburgico. Tr. vol. 2. disp. 33.*
ib. 4. lit. e. ibidemq; Bachov. Reyger. d. l. lit. k. Berlich. p. 1. Const. 50.
n. 24. Dn. Carpzov. p. 1. Const. 20. def. 23. quod indistinctè de omni-
bus Ducibus Saxonix intelligimus, Berlich. d. l. Non obstante
tamen tali privilegio Subditi Ducum Saxonix super nullita-
te sententiæ in Camerâ Imperiali conqueri possunt. Gail. lib.
2. obs. 135. n. 7. Dn. Carpzov. d. l. def. 24. (e) l. 34. C. de appellat. Reyger.
d. l. lit. a. (f) l. 1. §. 4. ff. à quib. appellat. non lic. Quæ clausula de
frivolis & levibus, non etiam gravibus atque legitimis sus-
picionibus intelligenda est. Gail. lib. 1. obs. 33. n. 5. Zanger. tr. de ex-
cept. p. 2. c. 4. n. 12. (g) Compromissarii sc. l. 22. §. 14. ff. de recept. ar-
bitr. non necessarij & juris. l. 9. ff. qui satisdant. cog. l. fin. §. 2. ff. de ap-
pellat. Gail. lib. 1. obs. 33. n. 18. & obs. 150. n. 8. Reyger. d. l. lit. c. (h) l. 4.
ff. de appellat. nisi modum exceßerint. h. f. C. quor. appellat.
Donell. dict. loc. (i) Puta Reges Gallix, Hispanix, & c. eo-
dem privilegio gaudent Archiduces Austriæ, Duces Lotha-
ringix & Burgundiæ. Mynsinger. cent. 5. obs. 58. Tr. vol. 2. disp. 33.
ib. 4. lit. e.

Th. XV.

Materia à quâ appellationes procedunt, sunt sen-
tentiæ definitivæ & per se validæ (a) interlocutoriæ (b) &
actus extrajudiciales, (c)

(a) Sive civiles, sive criminales, l. 6. ff. de appellat. modo
validæ sunt: à nullis enim & inutilibus frustra appellatur.
l. 19. l. 23. §. 1. ff. de appellat. Wesenbec. ff. b. r. n. 8. (b) De jure sc. Ca-
nonico. c. 1. de appellat. in 6. Wesenbec. d. l. n. 8. Gail. lib. 1. obs. 129. n. 1.
Rosbach process. civ. tit. 73. n. 21. ut & Saxonico. Coßß. Elect. 19. p. 1.
ibiq; Dn. Carpzov. def. 23. Berlich. p. 1. Concl. 50. n. 46. & seq. Secus
de Jure Civili. l. 7. C. quor. appellat. non recip. l. 2. C. de Episcop. au-
dient. nisi vim definitivarum obtineant. l. 2. ff. de appellat. recip.
Gail. d. l. & obs. seq. Marant. p. 6. de Sentent. n. 42. Rosbach process. civ.
cit.

lit. 71. n. 4. & seq. Mynsinger cent. 3. obs. 88. Berlich. d. l. n. 43. Dif-
 fert autem appellatio à sententiâ definitivâ & in hoc ab eâ,
 quæ fit ab interlocutoriâ, quod à sententiâ definitivâ, aut vi-
 vâ voce in continenti, aut in scriptis ex intervallo appellare
 permittitur. *l. 1. in fin. l. 5. in fin. ff. l. 14. C. de appellat.* ab interlocu-
 toriâ verò semper in scriptis cum specificâ certæ causæ al-
 legatione. *c. 59. x. eod. l. 3. §. ult. & ibi Gothofred. ff. eod. Gail. d. obs.*
130. n. 3. Quod tamen de simplici interlocutoriâ tantum, non
 autem vim definitivæ habente, intelligimus: tunc enim in
 omnibus æquiparatur definitivæ, cum paria sint sententiam
 esse definitivam & habere vim definitivæ. *Gail. d. l. Reyger. pro-*
cess. judic. disp. 10. th. 11. (c) Sive à parte, sive à iudice facti. *Gail.*
lib. 1. obs. 120. Rosbach process. civ. tit. 73. n. 6. c. g. à consultatione.
l. 1. §. 1. ff. de appellat. ab imputatione muneris vel electione.
l. 1. §. 3. ff. quand appelland. Nunquid etiam à tutelæ datione?
N. l. 1. §. 1. ff. quand appelland. §. 16. J. de excusat. tutor. l. 13. in pr. ff.
eod. Marant. spec. aur. p. 6. art. 2. n. 324. Wesenbec. ff. de vacat. & excu-
sat. muner. Donell lib. 3. comm. c. 9. ibi q. Hilliger. lit. R. Bocer. class. 1.
disp. 14. th. 100. & seq. Andr. Gerhard. dec. 3. q. 10. Dn. Franzius. Exerc.
10. quest. 7.

Th. XVI.

Appellare tamen non licet in causis summam ap-
 pellabilem non habentibus (a) frivolis (b) notoriis (c)
 dilationem non recipientibus (d) certo iure definitis (e).

(a) De summâ infra 50. aureos appellari vetat *Ordin. Cam.*
p. 2. tit. 28. §. Vnd sonderlichen, quæ deinceps in Comitibus Spi-
 rensis Anno 1670. §. *Als wir denn.* usq; ad 150. aureos extensa
 fuit. *Gail. lib. 1. obs. 123. num. 1. Mynsinger. cent. 3. obs. 89.* Hodie nisi
 controversia 300. florenos excesserit, appellationi à Camerâ
 Imperiali non defertur. *Abschied des zu Speyer Anno 1600.*
gehaltenen deputation tages §. Wiewohl nun auch. Quid au-
 tem si appellatus in puncto devolutionis non opposuerit ex-
 ceptionem summæ incompetentis, sed litem contestatus sit,
 an post litis contestationem eam opponere possit? *Aff.*
 Cum sit nullitas ex defectu jurisdictionis, quam ipse iudex

ex officio, etiam parte non opponente attendere debet. maxime, quia nullitas jurisdictionis perpetuò opponi potest, etiam post tres sententias conformes, & reddit sententiam ipso jure nullam. *arg. l. 1. §. 1. ff. quod quisq; jur. l. 1. C. de pedan. judic. c. 4. x. de judic. Gail. d. l. n. 2. Mynsinger. d. l. in fin.* Sed quid juris, si ab uno vel pluribus creditoribus plures summæ petantur, quarum quælibet per se non continent 300. aureos, poterintne summæ conjungi, pro fundandâ tuendâq; jurisdictione? *Aff. l. 1. in pr. ff. de jurisdic. Mynsinger. cent. 5. obs. 83. in fin.* Sunt tamen certi casus in quibus summæ hujus ratio non habetur. qui videri possunt apud *Gail. d. l. n. 4. §. seqq. (b) l. 6. §. 4. C. l. 19. ff. de appellat. Dn. Carpzov. p. 1. Const. 20. def. 13. n. 2. (c) c. 13. x. b. t. (d) l. ult. ff. de appellat. recip. (e) d. l. ult. §. 1. vel æquâ sorte, Marant. spec. aur. p. 6. act. 2. n. 257. Harprecht §. 23. l. de legat. num. 15. §. seq. vel juramento l. 12. §. 1. C. de reb. cred. Donell. lib. 28. comm. c. 6. Berlich. p. 1. Conclus. 35. n. 19.*

Th. XVII.

Diversæ insuper Dd. sunt opiniones, utrum in causâ alimentorum (a) impositione perpetui silentiij ex L. diffamari (b) sententiâ, per quam heres institutus testamento in possessionem bonorum hereditatis mittitur (c) justitiâ denegatâ (d) & judicio possessorio, de jure civili, (e) appellatio admittatur?

(a) Affirmamus quoad effectum devolutivum, non suspensivum, si sc. de futuris agatur alimentis. *Fachin. lib. 1. controvers. c. 77. (b) Affirmamus arg. l. 14. ff. de accusat. Gail. lib. 1. obs. 132. (c) Negamus. l. 6. C. quor. appellat. non recip. l. 7. ff. de appellat. recip. Fachin. lib. 1. controvers. c. 76. Reyger. process. judic. disp. 10. t. b. 15. lit. a. (d) Affirmamus, si modo judicium captum sit. *Gail. lib. 1. obs. 28. per tot. (e) Affirmamus quo ad effectum devolutivum non suspensivum. arg. l. un. C. si de moment. possess. fuer. appellat. quæ lex à Gratiano decreto inferra est. can. 21. v. de possessione. l. auf. 2. q. 6. Fachin. lib. 1. controvers. c. 75. Marant. spec. aur. p. 6. act. 2. c. 305. Mynsinger. cent. 6. obs. 13.**

Th. XVIII.

Th. XVIII.

Forma appellationis in duobus consistit; primo ut semper à iudice inferiore ad superiorem competentem gradatim fiat (a) Deinde ut intra legitima fatalium dierum tempora proponatur (b).

(a) *l. 21. ff. de appellat. c. 66. x. eod. Wesenbec. ff. hic n. 9. Vid. thes. i. Sustainatur etiam appellatio coram notario & testibus facta. c. ult. x. de appellat. Ord. Cam. p. 2. tit. 29. §. 5. Mynsinger. cent. 4. obs. 45. Et jus Saxonicum indistinctè eandem admittit, sive iudicis copia haberi possit, sive non. Const. Elect. 20. p. 1. Dan. Moller. bic. n. 1. Dr. Carpzov. bic. def. 1. Berlub. p. 1. Const. 50. n. 57. & seq. etiam si ea non fuerit iudici insinuata: quantumvis tutius sit propter revocationem attentatorum appellationem coram Notario & testibus factam, iudici insinuari, alias enim iudex ad instantiam partis appellatæ in executione, ante inhibitionem subsequutam, procedere non prohibetur. Mynsinger. d. l. obs. 44. Boer. class. 6. disp. 34. th. 62. Berlich. & Carpzov. d. d. ll. (b) Qui dies idè dicuntur fatales, quod, si observati non fuerint, appellatio expiret, & quasi fato fungatur. Duar. ff. de appellat. c. 6. Donell. lib. 28. comm. c. 7.*

Th. XIX.

Tempora hæc in quadruplici sunt differentiâ: Quædam enim ad interponendam (a) quædam ad petendos apostolos (b) quædam ad introducendam (c) quædam denique ad profequendam vel justificandam appellationem tendunt (d)

(a) Hodie, sublatâ differentiâ juris veteris, *l. 20. §. 1. ff. de appellat. l. 1. §. 5. ff. quand. appelland. l. 3. ff. de appellat. recip. iure Novellarum decendium ad appellandum constitutum est. Nov. 23. c. 1. Auth. Hodie. de appellat. Wesenbec. ff. quand. appelland. Gail. lib. 1. obs. 139. n. 2. Morani. spec. aur. p. 6. tit. 2. n. 213. Rosbach. process. civ. tit. 73. n. 24. quod strictè observandum, adeò, ut nec commisso partium, nec iudicis permissione prorogari queat. Ord. Cam. p. 2. tit. 29. §. So sollen auch. Gail. lib. 1. obs. 139. n. 6. Mynsinger.*

singer. cent. 2. obs. 8. Berlich. p. 1. Conclus. 50. n. 105. Incipit autem
currere presenti à die latae sententiæ, l. 1. §. fin. ff. *quand. appel-*
land. Dn. Carpov. p. 1. Const. 19. def. 13. absenti à die scientiæ, d. l. 1.
§. fin. *Donell. lib. 28. comm. c. 6.* quamvis sententia sub conditio-
ne concepta sit. d. l. 1. §. 5. (b) Sunt literæ testimoniales, quas
judex à quo, ad instantiam appellantis, dat ad judicem ad-
quem, & per illas appellationi interpositæ, vel defertur, vel
non defertur. l. un. ff. *de libell. dimiss. Rosbach process. civ. tit. 74.* ubi
quinq; apostolorum recenset species. Petendi autem sunt in-
stanter & sæpius, d. l. un. §. 2. & quidem intra triginta dies, l. 24.
C. de appellat. adeò ut si appellans fatale hoc neglexerit, cen-
seatur appellationi renunciasse, atq; ita appellatio fiat deser-
ta. c. 6 *de appellat. in 6. Marant. d. l. n. 219. Reyger. process. judic. disp. 10.*
1b. 19. lit. b. (in Camerâ tamen aliud fuit inductum, *Gail. d. l. n.*
15. Mynsinger. cent. 4. obs. 36.) nisi per judicem steterit, quo mi-
nus darentur apostoli, tunc enim appellanti de suâ diligen-
tiâ protestari permissum est, d. l. un. §. fin. d. c. 6. Utrum autem
tempus hoc confestim à die latae sententiæ, an verò à die ap-
pellationis interpositæ currat, Dd. inter se digladiantur. ?
Respondemus scienti currere à die latae sententiæ, l. 24. *C. de*
appellat. ignoranti à die scientiæ. *Mannt. d. l. n. 220.* ubi hanc
sententiam communem dicit. (c) Ordinatione Cameræ
Imp. p. 2. tit. 30. §. 1. Bûrden aber. *Gail. lib. 1. obs. 140. n. 3.* sex menses
à die interpositæ appellationis ad introducendum conce-
duntur, qui menses si non fuerint observati sententia tran-
sit in rem judicatam, & appellatio pro desertâ habetur.
d. Ord. Cam. §. Bud sol also. Effectus est, quod judex appella-
tionis, non possit prohibere judicem à quo, ne ulterius in
causâ procedat, nisi prius, fuisse causam ad se devolutam,
constiterit. c. 3. §. si vero *de appellat. in 6.* Item acta primæ in-
stantiæ pro debitâ mercede appellanti edantur. l. 24. *C. b. r.* Quod
ipsum si facere recuset, literis compulsorialibus ad id pote-
rit, compelli. l. 2. *C. de edend. Ord. Cam. p. 2. tit. 31. in fin. pr. Gail. lib. 1.*
obs. 134. (d) Annus sc. & ex justâ causâ biennium. *Auth. ei,*
qui appellat. l. fin. §. 4. C. de tempor. appellat. & currit à tempore in-
terpositæ appellationis. Clement. 3. de appellat. Wesenb. ff. quand.
appel.

appelland. n. 6. aded ut etiam elapso primo anno, possit iudex indistinctè sententiam exequi, tanquam appellatione deferatà, si non aliter sibi de impedimento constet. *d. Amb. Ei, qui appellat. Marant. d. l. n. 231.* Fatale hoc partium consensu potest prorogari. *l. fin. §. fin. C. de tempor. appellat. Marant. d. l. n. 236.*

Th. XX.

Finis appellationis est, ut sententia iniquè lata in melius reformetur. (a)

(a) *l. i. in fin. pr. ff. de appellat. Duar. ff. b. t. c. 3. Wesenbec. eod. num. 10.*

Th. XXI.

Effectus varii. Appellatio causam in eum statum quem tempore litis contestatæ habuit, reducit (a) iudex appellationem recipere cogitur (b) appellans per appellationem interpositam statim eximitur à jurisdictione iudicis à quo c) Appellatio quoad præsentem causæ statum sententiam planè extinguit, quoad futurum tantum suspendit (d).

(a) Quapropter illæ Exceptiones quæ post litem contestatam opponi possunt, rectè in causâ appellationum, ut peremptoriæ; non etiam hæ quas ante litem contestatam proponi necesse est, ut sunt dilatoriæ, proponuntur. *l. 13. C. de procurat. Wesen ff. de appellat. n. 10. (b) t. t. ff. de appellat. recip. l. 21. C. de appellat. Wesenbec. ff. eod. n. 10.* certis tamen casibus exceptis. *l. fin. ff. de appellat. recip.* Quod ipsum iudex si facere recuset pœnæ *d. l. 21. C. de appellat. subjugatur.* (c) Iudex quippe deferens appellationi, jurisdictionem à se abdicat. *c. 5. de appellat. in 6.* eamque transfert ad iudicem ad quem. *c. 6. c. 24. x. b. t.* (d) Eâ igitur pendente, nihil innovari, sed omnia in statu temporis interpositæ appellationis, permanere debent. *l. un. ff. nihil. innov. appellat. c. 7. de appellat. in 6. Wesenbec. ff. b. t. n. 10. Reyger. process. judic. disp. 10. th 22. lit. d.* quod verum in definitivâ, secus in interlocutoriâ *Marant. spec. aur. p. 6. tit. 2. n. 172. Gail. lib. i. obs. 144.*

Th. XXII.

Th. XXII.

Cognata sive affinia appellationis sunt Relatio (a) supplicatio (b) recusatio (c) restitutio (d).

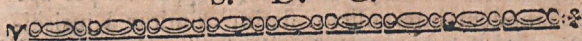
(a) Hac multipliciter fieri solet. Vid. Mannf. spec. aur. p. 6. alt. 2. n. 7. (b) l. un. C. de sentent. praesect. prator. (c) Vid. Zanger. tr. de except. p. 2. c. 4. (d) l. un. C. in integr. restit. postulat. ne quod. nov. fiat. plura affinia videri possunt apud Reyer. process. iudic. disp. 10. th. 23.

Th. XXIII.

Contraria appellationi sunt sententia, quae transit in rem iudicatam (a) appellatio frivola (b) & desertio. (c)

(a) l. 32. ff. de re iudicat. & ibi Dd. (b) Gail. lib. 1. obs. 152. (c) l. 2. & Auth. Et, qui appellat. C. de tempor. appellat.

S. D. G.

1.

Wiß sich der betrogen findet
Dem die reure Zeit verschwinder
Nuhr durch bloße rast und ruh/
Jener aber der die Jugend
Suchet/ seiner Edlen Jugend
Rechte gebrauch / verstehestu.

2.

Dir heist alle zeit verschwender
Die du nicht hast angewender
Auf die T H E M E / du ihr Sohn
Zeigest heute dein vermögen /
Sie wird wieder sich hingegen
Schenken Dir zum Ehren lohn.

3.

Laß nuhr ferner nichts erwinden
Den G E S E Z E N nach zu gründen /
Also wirstu glenbe mieri/
Auch denselben richstieig gehen
Wo die hohen Leute sehen /
Und dem Vater stand für Dir.

Zuffo von der Affenburg.

3

Leipzig, Diss., 1645/49

Sb.

WDA

